

Anton Aškerc: Kronanje v Zagrebu

Zvonovi zagrebški pojo,
pojo, da še nikdár tako.

»Le vkup, le vkup, gospod, tlačan!
Oznanjamo slovesen dan!

Široko ôri se naš glas
v poslednjo tja slovensko vas!

V poslednjo tja hrvaško vas
naj slišijo seljaki nas!

Razlegaj se do daljnih dalj:
Matija Gubec naš je kralj!«

Ropoče boben gor in dol
po ulicah, ko še nikol:

»Le vkup, le vkup, oj Zagreb ves!
Seljakov kralj se krona dnes!

Kjer cerkev Markova stoji,
tja gledat kronanje zdaj vsi!«

Kjer Marka svetega je hram,
pred njim železen prêstol tam!

Pod stolom Gubec, kmet stoji...
O srečen, slaven kralj si ti!

Glej, kronanje iz oken vseh,
z balkonov gledajo in streh.

Ponosno Gubec jim stoji.
Molče on govori z očmi!

Poglejte smeli mu klobuk!
Ni li posavski to hajduk?

Zimzelen si za trak je del,
pero kokotovo pripel...

In Gubcu, glej, možje trije
priklonijo se do zemljé,

priklonijo se do zemlje,
v škrlat odeti vsi trije.

Priklanja prvi se, veli:
»Naš kralj Matija naj živi!

Bog spolnil ti je željo, knez!
Ves narod v tebi združil dnes!

Tu v Zagrebu, preslavni voj,
htel prêstol si imeti svoj.

Tu prêstol! Glej ga pred sebo:
nad ognjem žolt je kot zlato!

Nanj sede veličanstvo naj!
Udano prosimo sedaj!...

Bojiš se trona?! — Ti ječiš?...
O vreden, da na njem sediš!«

Priklanja drugi se, veli:
»Naš kralj Matija naj živi!

Brez krone kralja nočemo —
mi kronati te hočemo!

Na tronu svetlem že sediš,
a zdaj še krono to dobiš!

O, rači jo, prejasni knez,
iz mojih rok sprejeti dnes!

Žari se kot zlato ti vsa —
saj v živem ognju je bilà...

Trpečeš?! Dosti si krepak,
za krono rojen si junak!«

Priklanja tretji se, veli:
»Naš kralj Matija naj živi!

O, kak te diči krone kras!
Kraljev pod njoj je tvoj obraz!

O, kralj slovenski, kmetov voj,
na stolu zlatem pred menoj,

od mene sprejmi pa v rokó
ognjenosvetlo žezlo to!

Krepko ga drži!... Ž njim vojuj,
podložnikom zapoveduj!« —

In vsi zvonovi zapojo
in bobnarji zabobnajo:

»Matija Gubec — živel kralj!
Razlegaj se do daljnih dalj!«

Na tronu Gubec kralj sedi,
z mrtvaškim glasom govori:

»Kot kralj dnes prvič gledam vas —
vi zadnjič slišite moj glas!...

Ves narod kronan si z meno,
s kraljevoj venčan zdaj častjo...

O naš veliki petek sam!...
Kdaj vzkresne stara pravda nam?...

Za njó duh moj vas spremlja v bran
In — pomnite današnji dan!«